

KALVER- EN MELKVEEHOUDEERS IN GESPREK

*Op de foto (v.l.n.r.):
Patrick Kruithof, Henk Lankhorst,
Nadja Haak en Anne Marie Lankhorst*

“We kunnen nog veel van elkaar leren”

Dat verschillende sectoren in dezelfde keten elkaar veel te vertellen hebben blijkt maar weer eens als melkveehouders Henk en Anne Marie Lankhorst uit Voorst plaatsnemen aan de keukentafel van vleeskalverhouders Patrick Kruithof en Nadja Haak in Hall (Gld). Nog tijdens het eerste bakje koffie vertellen ze elkaar honderduit over wat ze is bijgebleven van hun kijkje in de andere keuken.

Het is niet de eerste keer dat de veehouders elkaar treffen: Henk en Anne Marie Lankhorst stelden hun melkveebedrijf in het Gelderse Voorst beschikbaar voor één van de twee bedrijfsbezoeken in het kader van het project ‘Kennisnetwerken Kalveropfok’, een initiatief van LTO Nederland en ZuivelNL. Zodoende bezocht kalverhoudster Nadja Haak hun bedrijf. Bij het bezoek aan een vleeskalverhouderij in de regio waren de veehouders ook allemaal van de partij.

Misverstanden

“Ik vond het goed om te weten waar de kalveren als ze ons bedrijf verlaten naartoe gaan en om te zien hoe jullie als kalverhouders het dan verder doen”, zegt Anne Marie tegen Patrick en Nadja. Anne Marie weet uit eigen ervaring dat daarover nog wel eens misverstanden bestaan: “Er is meer individuele aandacht voor de kalveren dan ik dacht. Zo dacht ik bijvoorbeeld altijd dat ze allemaal bij elkaar in een groot hok worden gezet. Nu heb ik kunnen zien dat ze verdeeld worden over kleinere hokken, waarin ze de eerste weken door scheidingshekken zelfs helemaal apart staan.” Patrick legt uit waarom dit ook op zijn bedrijf de gang van zaken is: “In die babyboxen kunnen we heel bewust kijken hoe een kalf drinkt en of het problemen heeft. Daarna maken we pas groepjes: snelle drinkers, langzame drinkers en bijvoorbeeld zieke dieren. Zo voorkomen we dat er kalveren zijn die iets tekort komen.”

Biestverstrekking

Wat de veehouders ook is bijgebleven is dat het voor melkveehouders soms niet altijd duidelijk blijkt te zijn hoe je het beste biest verstrekt, en hoeveel. “En ook hoe snel dat moet gebeuren”, aldus Nadja. “De inzichten over biest veranderen steeds, dus ik begrijp goed dat het niet altijd even gemakkelijk is. We hoorden dat er allerlei projecten op het gebied van biestverstrekking lopen en dat is goed. Een kalfje is het begin van je bedrijf, je toekomst”, benadrukt ze. Melkveehouder Henk Lankhorst is het met haar eens: “Biest is zó belangrijk. Dat wist ik al wel, maar het werd me tijdens de bijeenkomsten nóg duidelijker dat de eerste fase alles voor het verdere leven van de kalveren bepaalt. Niet alleen voor de kalveren die weggaan, ook voor die je later aan de melk wilt krijgen. Er moet echt nog een knop om bij sommige veehouders, zodat ze denken: als ik mijn kalveren goed verzorg, heb ik er later zelf ook wat aan.” Anne Marie vertelt dat ze door de bijeenkomsten nieuwsgierig geworden is naar de Biestopnamecheck van GD. “Ik hoop dat we binnenkort een keer een groepje van minimaal vijf kalfjes in de leeftijd van 2 tot 7 dagen tegelijk hebben, want ik zou wel eens via zo’n bloedonderzoek willen zien hoe de biestopname van onze kalveren nu écht is. Eventueel kunnen we dan bijstellen.”

Melk of water voor transport

Wat melkveehouders op hun bedrijf doen, heeft invloed op wat er bij de kalverhouder gebeurt. Zo doen melkveehouders vaak hun uiterste best een goed kalf af te leveren, maar doen daarbij soms dingen waar het kalf juist geen baat bij heeft en die voor een kalverhouder tot meer werk leiden. Patrick geeft een voorbeeld dat ook tijdens de bijeenkomsten vaak gehoord is: “Veel melkveehouders geven een kalf ’s morgens voor het op transport gaat nog melk, maar daardoor kunnen ze tijdens het transport misselijk worden en diarree krijgen. Wij hebben het liefst dat ze lauw water met een elektrolytenmix krijgen. Zo kun je verteilingsproblemen door de stress, die kalfjes toch al ervaren door het transporteren, voorkomen.”

Meer begrip voor elkaar

De veehouders zijn het erover eens dat het goed is dat beide sectoren met elkaar in gesprek zijn. En dat het ook heel belangrijk is om in gesprek te blijven, vooral bij de interpretatie van het Kalf Volg Systeem. Met dit systeem, dat voortkomt uit het plan ‘Vitaal, gezond en duurzaam kalf’ (zie kader), kan informatie tussen melkveehouder en kalverhouderij worden gedeeld. Volgens hen kan iedereen daar iets aan hebben. Anne Marie vertelt dat zij al een keer zo’n uitdraai van Alpuro heeft gehad. “We zagen dat er een keer een kalf na 10 dagen dood was gegaan, terwijl we het toch goed hadden afgeleverd. Dan vraag je je toch af hoe dat kan, en of we misschien iets over het hoofd hebben gezien.” Nadja wil daarbij kwijt: “Als er bij ons

KENNISNETWERKEN KALVERPOFOK

Het project ‘Kennissenetwerken Kalverpofok’ is een onderdeel van het plan ‘Vitaal, gezond en duurzaam kalf’, dat LTO Nederland samen met Nederlandse Zuivel Organisatie (NZO), Stichting Branche organisatie Kalverhouderij (SBK) en Vee & Logistiek Nederland (VLN) publiceerde. Voor dit project zijn er vanaf november 2016 door het hele land 21 kennisnetwerken voor melkvee- en kalverhouders over kalverpofok georganiseerd. Zij konden tijdens die bijeenkomsten een kijkje nemen bij elkaar op het bedrijf. GD vertelde er meer over infectieziekten bij kalveren.

ineens een paar kalveren van hetzelfde bedrijf doodgaan, zegt dat nog niet dat dit aan de melkveehouder ligt. Dat kun je niet zomaar zeggen vind ik. Ook bij ons kan iets fout zijn gegaan. Maar het is goed dat je dan kunt proberen na te gaan waar het aan gelegen kan hebben.” Ze voegt daaraan toe: “Ik hoop niet dat het systeem gebruikt gaat worden om naar elkaar te wijzen, maar om van te leren en om meer begrip voor elkaar te krijgen.”

De melkveehouders en de kalverhouders zijn het er ook over eens dat een vervolg op deze bijeenkomsten goed zou zijn. Aan de deelnemers zal het niet liggen. Nadja: “Iedereen gaf aan nog wel een keer samen te willen komen. Wel willen we liever wachten tot er wat resultaten van het Kalf Volg Systeem en KalfOK* bekend zijn. Dan kunnen we nog concreter verder praten.” Anne Marie beaamt dat en vult nog aan: “Het is gewoon een goede manier om elkaar op een positieve manier beter te leren kennen en te begrijpen. En we kunnen nog veel van elkaar leren.”

*Met een KalfOK-score kunnen veehouders inzicht krijgen in hun jongvee-opfoksituatie. Zo kunnen ze daarin, indien nodig, gericht verbeteringen doorvoeren. Om de jongveeopfok verder te optimaliseren stimuleren individuele zuivelondernemingen het gebruik van dit systeem.